

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **Loterie Korunka s.r.o., IČO: 27172813**
sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun

zastoupené advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph. D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 15. 12. 2021, č. j. MF-3471/2019/3902-34,

takto:

- I. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 15. 12. 2021, č. j. MF-3471/2019/3902-34 a rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 11. 8. 2021, č. j. MF-3471/2019/3902-31, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Františka Korbela, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 18. 2. 2022 domáhala u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) přezkoumání rozhodnutí ministryně financí (dále jen „ministryně“) ze dne 15. 12. 2021, č. j. MF-3471/2019/3902-34 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut její rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva financí (dále jen „MF“ nebo „ministerstvo“), ze dne 11. 8. 2021, č. j. MF-3471/2019/3902-31 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měla dopustit tím, že ve dnech 4. 9. 2018 a 7. 9. 2018 v rozporu s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách přijala nepeněžitě sázky (dále jen „přestupek“), za což jí byla uložena podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), ve spojení s § 123 odst. 7 písm. b) zákona o hazardních hrách pokuta ve výši 200 000 Kč a dále podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Uvedené protiprávní jednání mělo konkrétně spočívat v tom, že žalobkyně poskytovala účastníkům hazardní hry možnost účastnit se číselné loterie podle § 3 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 73 zákona o hazardních hrách provozované dálkovým přístupem prostřednictvím internetu, resp. podle § 18 odst. 2 ve spojení s § 73 zákona o hazardních hrách, na základě nepeněžitě sázky - bonusových prostředků označených jako tzv. „Káčka“. Bonusové prostředky mohly být použity k úhradě sázky, části sázky nebo sázek v rámci účasti na číselné loterii. Účastníkům hazardní hry naopak nebyl umožněn jejich převod na registrovaný platební prostředek nebo jejich výběr v hotovosti. Převod bonusových prostředků byl umožněn až po jejich vložení do hry formou sázky, přičemž na registrovaný platební prostředek bylo možné převést pouze peněžní prostředky plynoucí z případné výhry. V předmětné věci byly dle závěru správních orgánů splněny všechny tři základní prvky charakterizující hazardní hru uvedené v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, avšak nebyla dodržena podmínka stanovená v § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, dle něhož je zakázáno přijímat nepeněžní vklady nebo sázky.
3. Žalobkyně současně s podáním žaloby navrhla, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Usnesením ze dne 11. 3. 2022, č. j. 9Af 5/2022-13, soud návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

II. Napadené rozhodnutí

4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě dne 28. 8. 2021 rozklad.

5. *První rozkladovou námitkou* žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť byla přesvědčena, že MF se dostatečně nevypořádalo s většinou jí vznesených námitek.
6. *Ve druhé rozkladové námitce* žalobkyně uvedla, že MF nesprávně posoudilo bonusový systém tzv. Káček jako nepeněžitý vklad přesto, že žalobkyně po celou dobu správního řízení tvrdila, že Káčka nelze použít jako vklad/sázku.
7. *Ve třetí rozkladové námitce* žalobkyně konstatovala, že výklad ustanovení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách ze strany MF, který zapovídá provozovateli hazardních her propagovat produkty prostřednictvím Káček, odporuje smyslu a účelu citovaného ustanovení. Tímto účelem je dle žalobkyně ochrana účastníka hry před prohrou zejména jeho významného nepeněžitého majetku, nikoliv zamezení využití bonusových prostředků transformovaných na peněžitě prostředky, které získal od provozovatele (žalobkyně) zcela zdarma, jako vklad do hazardní hry bez jakékoliv možnosti cokoli ztratit, ale pouze s možností získat. Dalším účelem § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách je dle žalobkyně zajištění hodnoty vkladu a herní bilance, jelikož u nepeněžitých vkladů je problém s jejich oceněním pro účely daně z hazardních her. Žalobkyně dále uvedla, že Káčka se konvertují na reálné peníze, takže tento účel zákona je také naplněn.
8. *Čtvrtou rozkladovou námitkou* žalobkyně namítala, že se prvostupňové rozhodnutí opírá o stanovisko Ministerstva financí ze dne 25. 8. 2017, č. j. MF-30513/2016/3402-19, k právní povaze jednotlivých plnění poskytovaných v rámci provozování hazardních her a v souvislosti s ním, jež ale není pramenem práva. Stanovisko je dle názoru žalobkyně navíc v dané části chybné a odporuje smyslu a účelu zákona o hazardních hrách a související judikatuře.
9. *V páté rozkladové námitce* žalobkyně napadala nerespektování systematiky a logického uspořádání zákazových norem § 7 zákona o hazardních hrách, když nad rámec § 7 odst. 3, který upravuje neoprávněné výhody od provozovatele hazardních her pro účastníky hry, ministerstvo svým výkladem § 7 odst. 4 neoprávněně překračuje hranici správního výkladu jako praxe na základě zákona. Uvedeným postupem došlo dle žalobkyně k porušení smyslu a účelu obou ustanovení.
10. *V šesté rozkladové námitce* žalobkyně konstatovala, že došlo k nesprávnému skutkovému posouzení Korunka klubu, neboť ten není provozován za účelem dosažení přímého zisku, a je tedy ve smyslu aktuální judikatury vyloučen z působnosti zákona o hazardních hrách.
11. *Sedmou rozkladovou námitkou* žalobkyně namítala, že nebylo prokázáno naplnění materiálního znaku přestupku, neboť společenskou škodlivostí stíhaného jednání se MF nezabývalo vůbec, resp. ji posoudilo pouze velmi okrajově, obecně a ještě k tomu nesprávně.
12. *V poslední, osmé rozkladové námitce* žalobkyně napadala uložení správního trestu v rozporu se zákonem, neboť uložení trestu nebylo dle jejího názoru řádně odůvodněno a je v rozporu se zásadou přiměřenosti, jelikož měla být v uvedeném případě maximálně požadována náprava případného protiprávního jednání.
13. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 20. 12. 2021. Ministryně ve stěžejní části napadeného rozhodnutí (na str. 24-27) nejprve uvedla obecná východiska vztahující se

k nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí (str. 24 napadeného rozhodnutí). Následně konstatovala, že z prvostupňového rozhodnutí je patrné, co a proč je žalobkyni kladeno za vinu, na základě jakých skutečností byla uznána vinnou, na základě jakých kritérií byl vybrán druh sankce i jakým způsobem MF dospělo ke konkrétní výši této sankce. Současně je dle ministryně z odůvodnění seznatelné, proč MF považovalo argumentaci účastníka řízení za lichou. Dále ministryně v napadeném rozhodnutí opětovně upozornila, že není povinností správního orgánu reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení a odkázala na další judikaturu vztahující se k nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí.

14. Ministryně následně v napadeném rozhodnutí odkázala na odůvodnění rozhodnutí MF ze dne 23. 11. 2019 č. j. MF-3471/2019/3902-17 (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“), které bylo následně k rozkladu žalobkyně ze dne 7. 11. 2019, doplněného dne 9. 12. 2021 (dále jen „první rozklad“) zrušeno rozhodnutím ministryně financí ze dne 4. 2. 2021 č. j. MF-3471/2019/3902-23 (dále jen „první druhostupňové rozhodnutí“) a na odůvodnění přezkoumávaného prvostupňového rozhodnutí. Dále ministryně uvedla, že rozsudek Nejvyššího správního soudu citovaný žalobkyní na daný případ nikterak nepřiléhá.
15. K rozkladové námitce, kterou žalobkyně namítala, že se MF nezabývalo materiální stránkou přestupku, ministryně uvedla, že následkem, způsobem spáchání přestupku, osobou pachatele atd. se MF zabývalo, což ostatně dokazuje i skutečnost, že žalobkyně v podaném rozkladu vyjadřuje nesouhlas s tím, jak MF tato kritéria hodnotilo. Ke skutečnosti, že pokuta nebyla žalobkyni snížena, jak očekávala, ale byla ponechána ve stejné výši, ministryně uvedla, že aplikace zásady *zákazu reformace in peius* v tomto případě není na místě, neboť správní orgán opětovně projednává celou věc v novém řízení.

III. Žaloba

16. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, neboť byla přesvědčena, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné.
17. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť dle jejího názoru nebylo dostatečně odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, když ministryně nevypořádala téměř žádnou z rozkladových námitek žalobkyně.
18. Dle tvrzení žalobkyně uvedeného ve *druhé žalobní námitce* se ministryně dostatečně nezabývala rozkladovými námitkami týkajícími se nedostatečného posouzení materiální stránky přestupku. Tím, že materiální stránku přestupku nezohlednila, zatížila dle názoru žalobkyně napadené rozhodnutí nejen vadou nepřezkoumatelnosti, ale také vadou nezákonnosti, neboť toto nezohlednění má za následek nesprávné právní posouzení odpovědnosti žalobkyně za přestupek.
19. *Ve třetí skupině žalobních námitek* označila žalobkyně napadené rozhodnutí za nezákonné, když ministryně věc dle jejího názoru nesprávně právně posoudila a aprobovala nezákonné prvostupňové rozhodnutí. Žalobkyně byla přesvědčena, že oba správní orgány od začátku přestupkového řízení zcela nesprávně posuzovaly samotný charakter Korunka klubu, resp. bonusového programu „Káčka“. Ministryně totiž považovala bonusové prostředky za nepeněžitou sázku do hry, která je zákonem o hazardních hrách zakázána. Žalobkyně s tímto právním posouzením nesouhlasila, přičemž uvedla, že dle Všeobecných obchodních

podmínek věrnostního programu Korunka klub ze dne 1. dubna 2018 (dále jen „VOP“) představuje Korunka klub věrnostní program, v jehož rámci členové Korunka klubu za stanovených podmínek při nákupu produktů z nabídky žalobkyně získávají v souladu s VOP věrnostní body – Káčka, která jsou oprávněni užívat pro čerpání členských výhod (čl. I. 3 VOP). Jedním z možných užití Káček je jejich směna na finanční prostředky, které lze následně vsadit do hazardních her. Dále žalobkyně upozornila, že Káčka jako taková do hazardní hry vsadit nelze. Účastník hry je zcela transparentně informován o tom, že účast na hazardní hře neprobíhá na základě Káček, ale teprve po jejich výměně za předem mu známých podmínek, kdy projevem své vůle smění Káčka v předem známém poměru za Kč, za něž pak realizuje samotnou sázku do hazardní hry.

20. Žalobkyně dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2020, č. j. 1 As 255/2020-72, uvedla, že Korunka klub je její marketingový nástroj přímo spojený s poskytováním jejích služeb (hazardních her), avšak účelem Korunka klubu není generovat přímý zisk. Výklad MF proto šel dle žalobkyně nad rámec vymezení zákonodárce a byl tak v rozporu se zákonem.
21. Následně žalobkyně brojila proti nepřiměřené a neodůvodněné výši pokuty. Žalobkyně vymezila, že v prvostupňovém rozhodnutí chybí dostatečné odůvodnění správního trestu, zejména ve vztahu k posouzení povahy a závažnosti tvrzeného přestupku ve smyslu § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále žalobkyně uvedla, že jedním z důvodů zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí bylo rozporné posouzení existence základního povolení žalobkyně jako přitěžující nebo polehčující okolnosti. Nově již tento rozpor v prvostupňovém rozhodnutí není, nicméně jeho vypuštění nemělo dopad na výši sankce. Přitom bylo dle žalobkyně zcela jasné, že pokud původní výše pokuty vycházela z existence přitěžující okolnosti, která nově součástí posouzení není, mělo ke snížení výše udělené sankce dojít.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 3. 2022 k *první žalobní námitce* uvedl, že žalobou namítaná skutečnost, že v odůvodnění napadaného rozhodnutí dochází k odkazu na prvostupňové rozhodnutí, či dochází k pouhému kopírování odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, není sama o sobě schopná založit nepřezkoumatelnost napadaného rozhodnutí, jelikož z napadeného rozhodnutí je možné seznat veškeré právní úvahy, které k jeho vydání vedly.
23. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že dle konstantní judikatury správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 45, nebo ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011 - 62) platí, že zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu.
24. Ke *třetí skupině žalobních námitek* žalovaný konstatoval, že primární omezení a zákazy pro provozovatele hazardních her sice zákon o hazardních hrách skutečně zavádí právě z důvodu ochrany účastníků hazardních her, ale způsob, jakým to interpretuje žalobkyně, je

nepřípustné zúžení zákazu přijímání nepeněžitých vkladů. Pro posouzení věci je podstatný faktický charakter provozované činnosti, nikoliv žalobkyní zvolená terminologie, případně skutečnost, že si náklady spojené s výměnou Káček účtuje jako marketingové náklady. Žalovaný dále uvedl, že rozdíl mezi ustanovením § 7 odst. 3 a § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách spočívá v tom, že třetí odstavec uvedeného ustanovení je primárně zaměřen na kamenné provozovny hazardních her. Oproti tomu nepeněžitý bonus poskytovaný žalobkyní ve formě poukázky zřetelně směřuje do zákazu upraveného ustanovením § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, který výslovně stanovuje zákaz provozovateli hazardních her přijímat nepeněžní vklady nebo sázky.

25. K nepřiměřené výši uložené sankce žalovaný uvedl, že MF v novém řízení znovu posoudilo všechny polehčující i přitěžující okolnosti, na jejichž základě opětovně uložilo pokutu.

V. Další podání účastníků

26. V podání ze dne 21. 2. 2023 žalobkyně informovala soud, že došlo k významnému judikatornímu vývoji, který má zásadní dopad i na posouzení žaloby, a to vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
28. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
29. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
30. MF provedlo na internetové stránce korunka.eu v období od 4. 9. 2018 do 7. 9. 2018 úkony předcházející kontrole zaměřené na dodržování povinností vyplývajících ze zákona o hazardních hrách, konkrétně se zaměřilo na poskytování plnění v rámci provozování hazardní hry a v souvislosti s ním na dodržování § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách, o čemž byl sepsán Záznam o úkonech předcházejících kontrole ze dne 7. 9. 2018, č. j.: MF-21815/2018/3403-1.
31. Dne 10. 9. 2018 zahájilo ministerstvo kontrolu v souladu s § 5 odst. 2 písm. c) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní

řád“) bez účasti žalobkyně (Oznámení o zahájení kontroly č. j.: MF-21815/2018/3403-4), během které bylo provedeno vyhodnocení skutečností zjištěných na základě úkonů předcházejících kontrole, které byly využity jako podklad pro kontrolní zjištění. Téhož dne byla kontrola ukončena poté, co byl vyhotoven protokol o kontrole č. j.: MF-21815/2018/3403-5 (dále jen „protokol o kontrole“), který byl žalobkyni doručen dne 18. 9. 2018. V protokolu o kontrole bylo obsaženo kontrolní zjištění, dle kterého *„kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru v rozporu s ustanovením § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, neboť v rámci hazardních her přijímala nepeněžitě vklady nebo sázky“*. Žalobkyně podala proti kontrolním zjištěním námitky, které byly ze strany MF přípisem č. j. MF-21815/2018/3403-8 ze dne 2. 11. 2018 zamítnuty.

32. Dne 5. 2. 2019 zahájilo MF oznámením č. j.: MF-3471/2019/3902-1 na základě výsledků kontroly přestupkové řízení pro podezření ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Ministerstvo současně také v oznámení o zahájení řízení informovalo žalobkyni, že v řízení nebude nařízeno ústní jednání, neboť to není nezbytné pro zjištění stavu věci a že v souladu s § 51 odst. 4 správního řádu nebude prováděno dokazování. Žalobkyně ve vyjádření ze dne 29. 3. 2019 uvedla, že nadále trvá na všech tvrzeních uvedených v námitkách kontrolované osoby, tj. argumentovala především nezákonností postupu kontrolujícího orgánu, kterou spatřovala v tom, že kontrolní úkony byly provedeny bez její účasti. Žalobkyně dále uvedla, že § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách směřuje k ochraně hmotného majetku účastníka hazardní hry tím, že zakazuje provozovateli přijímat nepeněžitě vklady nebo sázky, jejichž prohra by měla pro účastníka hazardní hry dalekosáhlé negativní důsledky. V případě věrnostního programu Korunka klubu ustanovení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách porušeno nebylo, jelikož nebyl narušen zájem, který měl být tímto zákonným ustanovením chráněn. Žalobkyně ve vyjádření uzavřela, že dle jejího názoru nebylo prokázáno naplnění znaků skutkové podstaty tvrzeného přestupku, jelikož MF posoudilo bonusový program nesprávně na základě § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, když dle žalobkyně se jednalo o výhodu poskytovanou provozovatelem účastníku hazardní hry v souladu s § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách.
33. Dne 23. 10. 2019 vydalo Ministerstvo rozhodnutí č. j. MF-3471/2019/3902-17 (první prvostupňové rozhodnutí), kterým uznalo žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách, jehož se měla dopustit tím, že ve dnech 4. 9. 2018 a 7. 9. 2018 v rozporu s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách přijala nepeněžitě sázky. Proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně včasný rozklad, ve kterém argumentovala nezákonností a nepřezkoumatelností rozhodnutí, nesprávným právním výkladem, nesprávným posouzením veškerých polehčujících okolností a procesními vadami.
34. Ministryně v rozkladovém řízení vydala dne 4. 2. 2021 rozhodnutí č. j. MF-3471/2019/3902-23, kterým bylo první prvostupňové rozhodnutí zrušeno se závěrem, že toto rozhodnutí obsahuje do určité míry rozporné vyjádření spočívající v závěru, že jako přítěžující okolnost byla vzata v potaz skutečnost, že žalobkyně v době spáchání přestupku disponovala platným základním povolením k provozování internetové hry. Uvedená formulace zakládá inkohereční přístup, kdy je trestáno nelegální provozování hazardních her a zároveň je přísněji trestán legální provozovatel s přihlédnutím k tomu, že je legální. Legální provozování hazardní hry však samo o sobě není ani polehčující, ani přítěžující okolností. Ministryně dále zkonstatovala, že by se MF mělo znovu zabývat skutečností bonusových

prostředků vzhledem k algoritmu aktivity účastníků hry z pohledu vkladu do sázky prostřednictvím Káček a potenciální výhry, resp. jejich připsání na uživatelský účet.

35. Dne 22. 7. 2021 zaslalo MF žalobkyni vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. MF-3471/2019/3902-28, na které žalobkyně reagovala dne 3. 8. 2021 svým stanoviskem, ve kterém zopakovala svou předchozí argumentaci. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně včasný rozklad. O rozkladu bylo rozhodnuto bez jednání žalobou nyní napadeným rozhodnutím.
36. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
37. Dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách „*[h]azardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*“
38. Dle § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách „*[v] souvislosti s provozováním hazardní hry se provozovateli zakazuje poskytovat účastníkovi hazardní hry jakoukoli výhodu v podobě potravin, nápojů, tabákových výrobků nebo povzbuzujících látek.*“
39. Dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách „*[v] rámci hazardních her se provozovateli zakazuje přijímat nepeněžní vklady nebo sázky.*“
40. V první řadě soud ověřil, zda rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., nadto žalobkyně v žalobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí namítala. Soud proto nejprve vypořádal *první žalobní námitku*, kterou žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro úplnou absenci vypořádání většiny rozkladových námitek.
41. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkázal na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).
42. Ministryně do napadeného rozhodnutí (str. 2–13 napadeného rozhodnutí) převzala text prvostupňového rozhodnutí, na str. 13–23 uvedla jednotlivé rozkladové námitky žalobkyně

a závěrem napadeného rozhodnutí se na str. 24-27 věnovala vlastnímu vypořádání rozkladových námitek. K *první žalobní námitce* soud musí s ohledem na uvedené dát žalobkyni za pravdu, že se ministryně ke všem argumentačním jednotlivostem rozkladových námitek výslovně přímo nevyjádřila. Nicméně z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaké stanovisko ke sporným otázkám (zejména k výkladu a aplikaci § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách) ministryně zaujala, což je pro danou věc zásadní. Na str. 25 napadeného rozhodnutí ministryně výslovně konstatovala, že veškeré námitky žalobkyně již byly dostatečně vysvětleny v odůvodnění rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-3471/2019/3902-17 (první prvostupňové rozhodnutí), v odůvodnění rozhodnutí ministryně financí č. j. MF-3471/2019/3902-23 (první druhostupňové rozhodnutí) a v odůvodnění přezkoumávaného prvostupňového rozhodnutí, na něž spolu s vyjádřením č. j. MF-3471/2019/3902-22 odkázala. Judikatura správních soudů setrvale vykládá, že nepřezkoumatelné je zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005 - 65, a ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130). Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí však neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

43. Jakkoliv se tedy ministryně v napadeném rozhodnutí k valné většině rozkladových námitek nikterak přímo nevyjádřila, tak odkazem na prvostupňové rozhodnutí, jakož i na rozhodnutí jemu předcházející, na rozkladovou argumentaci žalobkyně, která byla v zásadě uplatněna již v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 29. 3. 2019 a ze dne 3. 8. 2021, byť implicitně reagovala.
44. Jelikož rozhodnutí správních orgánů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, námitky uplatněné v odvolání (analogicky v rozkladu) proto může odvolací správní orgán vypořádat i tím způsobem, že se ztotožní se závěry správního orgánu prvního stupně, které v rozhodnutí o odvolání převeze, nebo se na ně odkáže (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006 - 86), čímž může implicitně odpovědět na námitky odvolatele tak, že je neshledal důvodnými (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64, bod 73).
45. Městský soud uzavírá, že odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí představuje ve svém celku logicky odůvodněný a konsistentní právní názor správních orgánů na povahu bonusových prostředků „Káčka“ a vypořádání klíčových argumentů žalobkyně ohledně výkladu §7 odst. 4 zákona o hazardních hrách a jeho aplikace. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (a odkazem na prvostupňové rozhodnutí i z napadeného rozhodnutí) je zjevné, na základě jakých úvah dospělo MF a následně i ministryně k závěru o spáchání přestupku a jaké skutečnosti je vedly ke stanovení konkrétní výše uložené pokuty. Jakkoliv je tedy napadené rozhodnutí samo o sobě na samotné hranici přezkoumatelnosti, ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím požadavku přezkoumatelnosti ještě dostalo. První žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.

46. *Druhou žalobní námitkou* žalobkyně namítala nedostatečné posouzení materiální stránky přestupku. Napadené rozhodnutí v závěru (str. 26) obsahuje část, v níž ministryně shrnula, že v prvostupňovém rozhodnutí byla společenská škodlivost posuzována v rámci hodnocení významu zákonem chráněného zájmu, jakož i významu a rozsahu následku přestupku.
47. Ministryně v odůvodnění napadeného rozhodnutí odmítla, že by se ministerstvo v prvostupňovém rozhodnutí materiální stránkou přestupku nezabývalo. S odkazem na judikaturu správních soudů konstatovala, že materiální stránka přestupku bude ve většině případů naplněna již s ohledem na protiprávnost činu, neboť obecně jsou sankcionována pouze jednání vykazující určitý stupeň společenské škodlivosti. Materiální stránku přestupku tak ministerstvo hodnotilo při hodnocení významu zákonem chráněného zájmu, jakož i významu a rozsahu následku přestupku. O tom, že se ministerstvo relevantními kritérii, tj. následkem, způsobem spáchání přestupku, osobou pachatele atd., řádně zabývalo, dokládá i skutečnost, že žalobkyně v rozkladové argumentaci na takové vypořádání reagovala a vyjádřila s ním věcný nesouhlas.
48. Jak ministryně správně připomenula, Městský soud v Praze již v rozsudku ze dne 24. 6. 2020, č. j. 14Af 24/2019 – 47, vyslovil, že *„byť se při posuzování naplnění skutkové podstaty přestupku bere v potaz i otázka škodlivosti příslušného jednání (tedy míra ohrožení či porušení zájmů chráněných zákonem), materiální stránka bude ve většině případů naplněna již s ohledem na protiprávnost činu, neboť obecně jsou sankcionována pouze jednání vykazující určitý stupeň společenské škodlivosti. Míra společenské škodlivosti činu se tedy standardně promítá toliko do úvah o uložení sankce (jakožto ukazatel závažnosti činu), pouze ve výjimečných případech může hrát roli při posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku. Tato situace může nastat tehdy, pokud je porušení veřejného zájmu naprosto minimální či nulové, takže charakter a stupeň nebezpečnosti konkrétního jednání se bude nacházet mimo hranice typové nebezpečnosti dané ve znacích skutkové podstaty přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 AfS 27/2008-46).“* V řešeném případě správní orgány žádné mimořádné okolnosti, které by zcela vyloučily společenskou škodlivost spáchaného přestupku, neshledaly. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že dle názoru správních orgánů obou stupňů je jednání žalobkyně společensky škodlivé, jelikož porušuje zákonem chráněný zájem. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí je tedy zřejmé, v čem byla společenská škodlivost posuzovaného jednání shledána; otázka materiální stránky přestupku tak byla posouzena dostatečným a přezkoumatelným způsobem.
49. Druhá žalobní námitka proto není důvodná.
50. *Třetí žalobní námitkou* žalobkyně napadala nesprávné právní posouzení zjištěných skutečností ze strany MF, které ministryně v napadeném rozhodnutí aprobovala.
51. Posouzením skutkově obdobné věci se Městský soud v Praze zabýval již v rozsudku ze dne 8. 6. 2022, č. j. 8Af 5/2020 - 81, kde provozovatel hazardních her (v postavení žalobce) poskytoval osobám za registraci k účasti na hazardní hře na internetových stránkách tzv. Benefit body, které bylo možno „prosázet“ v rámci internetových hazardních her. Žalovaný na základě provedené kontroly dospěl k závěru, že žalobce tyto Benefit body přijímal jako nepeněžitě sázky v rámci hazardních her. Tím porušil zákaz upravený v § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách a dopustil se tak přestupku podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalovaného proti shora citovanému

rozsudku městského soudu, jímž bylo napadené rozhodnutí zrušeno, zamítl (viz rozsudek ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7As 184/2022 – 28). Závěry, které Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7As 184/2022 – 28, zaujal, lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc, proto z nich městský soud níže vychází.

52. Nejvyšší správní soud v první řadě posoudil otázku *peněžitě či nepeněžitě povahy plnění*, které měl účastník hazardní hry vkládat do hry, a které tudíž měla žalobkyně přijmout. Uvedl, že *„[p]eněžitou, nebo nepeněžitou povahu plnění určuje jeho předmět. Aby se v posuzované věci jednalo o přijímání peněžitého plnění, musely tudíž být do hry jako vklad (sázka) poskytovány účastníkem (sázejícím) peníze. [...] K přeměně bonusových prostředků na peníze by došlo teprve v okamžiku, kdy by majetková hodnota představující bonusové prostředky skutečně splňovala definiční charakteristiky peněz. Tak by tomu bylo, pokud by účastník hazardní hry s touto hodnotou mohl disponovat jako s penězi a tato hodnota by představovala univerzální protiplnění v ekonomické směně.“* Nejvyšší správní soud uzavřel, že tzv. Benefit body (obdobá tzv. Káček), poskytnuté provozovatelem hazardní hry, nemají povahu peněžitého plnění, proto se dále zabýval posouzením, zda účastník hazardní hry za účelem účasti na hazardní hře vložil nepeněžní sázku nebo jiný vklad ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách, a zda tedy žalobkyně takový vklad nebo sázku ve smyslu § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách přijala.
53. Důvodová zpráva k § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách uvádí: *„Nová právní úprava přistoupila i k zákazu nepeněžitých vkladů a sázek, a to z důvodu zajištění větší ochrany účastníků hazardní hry (např. patologický hráč vloží hmotný majetek, často za neadekvátních podmínek) a do jisté míry i zamezení spojení oblasti hazardních her s trestnou činností.“*
54. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2022, č. j. 7 As 184/2022-28, *„konkrétním účelem § 7 odst. 4 jednak omezovat určitý aspekt patologického hraní v podobě kompulzivního a neuváženého zásahu do majetkové sféry účastníka hazardní hry, jednak i ochrana majetkové sféry ostatních osob. Jak plyne z důvodové zprávy, záměrem zákonodárce zde bylo omezit excesivní a neuvážené hraní, v rámci něhož účastník hazardní hry zasáhne do nepeněžitých aktiv svého majetku, zejména poskytne hmotné movité či nemovité věci. Zároveň zákonodárce hodlal předcházet spojení hazardních her s trestnou činností, typicky tedy vložení kradené věci. Proto není rozhodné, zda plnění představující vklad nebo sázku pocházelo z majetkové sféry účastníka hazardní hry, nebo třetí osoby. Z uvedeného vyplývá, že zákaz upravený v § 7 odst. 4 míří na ochranu majetkové sféry účastníka hazardní hry a dalších osob. Nejvyšší správní soud proto nemůže přisvědčit názoru stěžovatele, že účel tohoto zákazu je obdobný zákazu podle § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách, že tudíž § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách zakazuje samotné poskytování nepeněžitých bonusů účastníkům provozovatelem hazardní hry a míří rovněž na poskytování výhod, jen v internetovém prostředí. Ačkoli jak § 7 odst. 3, tak § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách mají společný obecný cíl v podobě ochrany účastníků hazardních her a omezování rizik patologického hráčství (makro-účel), oba zákazy mají odlišný konkrétní rozsah (mikro-účel). Jak již bylo řečeno, § 7 odst. 4 dopadá na poskytování plnění přímo vázaného na umožnění účasti na hazardní hře účastníkem hazardní hry. Oproti tomu u poskytování výhod jde o nepřímou motivaci k takové účasti, tedy o poskytnutí plnění, které není nijak vázáno na umožnění účasti na hazardní hře, provozovatelem hazardní hry. [...] Nejvyšší správní soud proto nesdílí názor stěžovatele, že účelem § 7 odst. 4 je zakázat poskytování bonusových plnění provozovatelem hazardní hry. Ani případné vkládání plnění, které provozovatel hazardní hry záměrně jako formu motivace poskytuje účastníkovi hazardní*

hry, do hazardní hry jako takové neodporuje účelu ochrany poskytované § 7 odst. 4, neboť tím nedochází k zásahu do nepeněžitých aktiv účastníka hazardní hry či třetích osob, natož k újmě na majetku způsobené kompulzivním patologickým hraním.“

55. Nejvyšší správní soud dále dospěl k závěru, že ačkoli provozovatel hazardních her umožnil hráči účast na internetové hře, nejednalo se o účast na hazardní hře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a to pro absenci základního definičního znaku hazardní hry v podobě *vložení sázky sázejícím*. Umožnění účasti na hře totiž jako podmínka nepředcházelo *žádné sázejícím poskytnuté plnění z majetkové sféry sázejícího nebo třetí osoby*.
56. V projednávané věci soud z obsahu správního spisu, jehož součástí je i znění VOP žalobkyně, a to konkrétně z části I. bodu 3 VOP ověřil, že *„[č]lenové Korunka klubu za stanovených podmínek při nákupu produktů z nabídky Provozovatele získávají v souladu s podmínkami Programu věrnostní body – káčka, které jsou oprávněni užívat pro čerpání členských výhod.“* V části III. bod 3. VOP je uvedeno, že *„[v]stupní bonus bude připsán v podobě věrnostních bodů – káček. Jeho aktuální výše je zveřejněna na www.korunka.eu.“* Část IV. bodu 1. VOP obsahuje definici těchto věrnostních bodů: *„Káčka jsou věrnostní body, které Členové získávají na základě aktuálních podmínek Programu, zejména při nákupu produktů Provozovatele nebo při splnění podmínek krátkodobých marketingových akcí Provozovatele. Aktuální podmínky získání káček lze zjistit na www.korunka.eu, popř. na Prodejním místě Korunka.“*
57. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že věrnostní body „Káčka“ byly účastníkovi hazardní hry připsány ze strany žalobkyně coby provozovatele hazardních her a účastník hazardní hry tak ze svého majetku do hry ničeho nevložil. Žalobkyně tudíž zákaz podle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nemohla porušit, neboť *nepřijímala žádné nepeněžní vklady nebo sázky* jakožto plnění opravňující k účasti na hazardní hře.
58. Z důvodové zprávy shora citované zcela jasně vyplývá, že účelem ustanovení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách je právě chránit ostatní majetek účastníků a zabránit tak vedlejším negativním vlivům spojeným s hráčstvím (jako např. krádeže věcí za účelem jejich vkladu do hry). Účastník hazardní hry však v daném případě věrnostní body „Káčka“ do hry ze svého majetku nevložil, jelikož tyto byly připsány ze strany žalobkyně nebo následně získávány v průběhu hry rovněž od žalobkyně. Majetková sféra účastníka hazardní hry tedy nebyla nikterak negativně dotčena.
59. Městský soud má v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu za to, že výklad ustanovení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, který zvolilo MF a ministryně, se míjí se smyslem a s účelem tohoto ustanovení, který byl zamýšlen zákonodárcem. Slovy Nejvyššího správního soudu, *„[v]ýklad podřazující poskytování bonusů k účasti na hazardní hře pod § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách je příliš extenzivní. Rozšiřuje totiž zákaz přijímání nepeněžitých majetkových hodnot od osoby za účelem účasti na hazardní hře na situace, kdy provozovatel hry přislíbí a následně umožní účast na hře bezplatně. V konečné fázi se tak zakazuje provozovateli poskytovat a zároveň sám od sebe přijímat něco, co vlastně není ani vkladem, ani sázkou.“* Jakkoliv to nepopírá účel těchto bonusových bodů, kterým je nepochybně získat nové, popř. udržet stávající zákazníky, ani jeho důsledky, kterými jsou možný vznik závislosti na hře se všemi negativními průvodními jevy, nelze bonus typu Káček poskytovaný provozovatelem hazardní hry kvalifikovat jako jednání porušující § 7 odst. 4

zákona o hazardních hrách, a tudíž rovněž ne jako přestupek podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách. Námitka žalobkyně spočívající v nesprávném právním posouzení věci ze strany MF a ministryně je proto důvodná. S ohledem na právě uvedené se soud již dalšími dílčími námitkami žalobkyně vztahujícími se ke stanovení uložené pokuty a její výše nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

60. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že soud napadené rozhodnutí ministryně zrušil pro nezákonnost z důvodu nesprávného právního posouzení věci ze strany žalovaného, které bylo ministryní potvrzeno, zrušil městský soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. i prvostupňové rozhodnutí. Soud současně žalovanému vrátil věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž budou oba správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
61. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do rukou jejího právního zástupce na nákladech řízení částku 11 228 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za podání repliky, jelikož jejím obsahem bylo toliko poskytnutí informace o rozsudku NSS ve skutkově obdobné věci, který je soudu znám z rozhodovací činnosti. Soud rovněž nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč [položka 20 sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], neboť návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl. Jelikož zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, zvýšily se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení vč. režijního paušálu ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1 428 Kč odpovídající této dani.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu